

Tisdagen den 12 april 2016

P8_TA(2016)0102

Situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU**Europaparlamentets resolution av den 12 april 2016 om situationen i Medelhavet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU (2015/2095(INI))**

(2018/C 058/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Genèvekonventionen från 1951 och tilläggsprotokollet till denna, särskilt rätten till non-refoulement,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av 1989 års konvention om barnets rättigheter och sin resolution av den 27 november 2014 om 25:e årsdagen av FN:s konvention om barnets rättigheter ⁽¹⁾,
- med beaktande av Förenta nationernas havsrättskonvention från 1982, den internationella konventionen om säkerheten för människoliv till sjöss från 1974 och den internationella sjöräddningskonventionen från 1979, i dess ändrade lydelse,
- med beaktande av den internationella konvention om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar från 1990,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Handlingsplan för underåriga utan medföljande vuxen* (2010–2014) (COM(2010)0213) och sin resolution av den 12 september 2013 om situationen för ensamkommande minderåriga i EU ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 29 april 2015 om de senaste tragedierna i Medelhavet och EU:s migrations- och asylpolitik ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 september 2015 om migration och flyktingar i Europa ⁽⁴⁾,
- med beaktande av de diskussioner i Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor som hållits den 14 april 2015 i närvaro av kommissionsledamot Avramopoulos; den 6 maj 2015 om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, inklusive sök- och räddningsskyldigheter; den 26 maj om strategin för samarbete med tredjeländer; den 4 juni 2015 om utveckling av säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU och om genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet; den 25 juni 2015 om bekämpning av människosmuggling, människohandel och exploatering av irreguljära migranter som arbetskraft och om utveckling av adekvata kanaler för laglig ekonomisk migration samt om gränsförvaltning och viseringspolitik; den 2 juli 2015 om hur

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ EUT C 93, 9.3.2016, s. 165.⁽³⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0176.⁽⁴⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0317.

Tisdagen den 12 april 2016

medlen för inrikespolitiken används inom migration och utveckling; den 6 juli 2015 om det första paketet med kommissionsförslag till följd av migrationsagendan och om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, inklusive sök- och räddningsskyldigheter och utveckling av säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU; den 16 juli 2015 – i närvaro av experter på EU:s medel till migrationspolitiken – om strategier, praxis och uppgifter om ensamkommande barn i EU-medlemsstaterna och Norge och om EU:s samarbete med tredjeländer på migrationsområdet samt om utforskning av nya lagstiftningsmöjligheter avseende ekonomisk migration; den 22 september 2015 om det andra paketet med kommissionsförslag till följd av migrationsagendan; den 23 september 2015 med nationella parlament om "hotspot"-systemet och om hantering av migration på nationell och lokal nivå; den 19 oktober 2015 om bekämpning av människosmuggling, människohandel och exploatering av irreguljära migranter som arbetskraft; den 10 november 2015 om kommissionens meddelande *Hanteringen av flyktingkrisen: lägesrapport om genomförandet av de prioriterade åtgärderna i den europeiska migrationsagendan* (COM(2015)0510); den 19 november 2015 om intern och extern EU-finansiering som har samband med EU:s migrations- och asylnpolitik; den 10 december 2015 om EU:s samarbete med tredjeländer på migrationsområdet; den 21 december 2015 om gränsförvaltning och viseringspolitik, ett effektivt genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas) och utveckling av adekvata kanaler för laglig ekonomisk migration,

- med beaktande av diskussionerna vid det gemensamma sammanträdet den 1 april 2015 mellan utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för utveckling och migration och vid det gemensamma sammanträdet den 15 september 2015 mellan utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor, utskottet för utrikesfrågor och underutskottet för mänskliga rättigheter om respekten för de mänskliga rättigheterna i samband med migrationsströmmarna i Medelhavsområdet,
- med beaktande av rapporterna från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om dess delegationers resor till Lampedusa i september 2015 (där man studerade sök- och räddningsinsatserna) och till Tunisien i oktober 2015 (där man studerade samarbetet med tredjeländer i fråga om migration, asyl och gränskontroller), och med beaktande av rapporten från budgetutskottet och utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor om deras gemensamma delegations besök på Sicilien i juli 2015, varvid man undersökte hur man skulle kunna ta itu med det migrationstryck som regionen utsätts för, särskilt ur ett budgetperspektiv,
- med beaktande av kommissionens migrationsrelaterade handlingsplan i tio punkter, vilken lades fram vid utrikes- och inrikesministrarnas gemensamma möte i Luxemburg den 20 april 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En europeisk migrationsagenda* (COM(2015)0240),
- med beaktande av rådets beslut (Gusp) 2015/778 av den 18 maj 2015 om Europeiska unionens militära insats i södra centrala Medelhavsområdet,
- med beaktande av det beslut att inleda den andra fasen av insatsen Eunavfor MED (numera omdöpt till Sophia-insatsen) som fattats av EU-ambassadörerna inom kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik⁽¹⁾, och med beaktande av de Natoleda insatserna i Egeiska havet,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolution 2240 (2015) av den 9 oktober 2015,
- med beaktande av kommissionens meddelande *EU:s åtgärdsplan mot smuggling av migranter (2015–2020)* (COM(2015)0285),
- med beaktande av arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar om genomförandet av Eurodacförordningen vad gäller skyldigheten att ta fingeravtryck (SWD(2015)0150),

⁽¹⁾ <http://www.consilium.europa.eu/sv/press/press-releases/2015/09/28-eunavfor/>.

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av kommissionens rekommendation om ett europeiskt vidarebosättningsystem (C(2015)3560) och av de slutsatser som företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, lade fram vid RIF-rådets möte den 20 juli 2015 om vidarebosättning av 20 000 personer med behov av internationellt skydd genom multilaterala och nationella system,
- med beaktande av kommissionens förklarande anmärkningar om "hotspot"-systemet och av lägesrapporterna om Grekland och Italien av den 10 februari 2016 samt lägesrapporten om Grekland av den 4 mars 2016,
- med beaktande av rådets beslut (EU) 2015/1523 av den 14 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland,
- med beaktande av rådets beslut (EU) 2015/1601 av den 22 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland,
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en omplaceringsmekanism vid kriser och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (COM(2015)0450),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om upprättande av EU:s gemensamma förteckning över säkra ursprungsländer enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU och om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd och om ändring av direktiv 2013/32/EU (COM(2015)0452),
- med beaktande av kommissionens meddelande EU:s handlingsplan för återvändande (COM(2015)0453),
- med beaktande av kommissionens rekommendation om inrättande av en gemensam handbok om återvändande som medlemsstaternas behöriga myndigheter ska använda när de utför uppgifter som rör återvändande (C(2015)6250), och den tillhörande bilagan,
- med beaktande av kommissionens meddelande om reglerna för offentlig upphandling i samband med den aktuella asylkrisen (COM(2015)0454),
- med beaktande av det gemensamma meddelandet från Europeiska kommissionen och den höga representanten *Åtgärder mot flyktingkrisen i Europa: den roll som EU:s yttre åtgärder spelar* (JOIN(2015)0040),
- med beaktande av kommissionens beslut om inrättande av Europeiska unionens förvaltningsfond för nödatgärder i Afrika inriktade på stabilitet och insatser mot de bakomliggande orsakerna till irreguljär migration och fördrivna personer (C(2015)7293),
- med beaktande av kommissionens meddelande *Åtgärder mot flyktingkrisen i Europa: omedelbara operativa, budgetära och rättsliga åtgärder enligt den europeiska migrationsagendan* (COM(2015)0490) och de tillhörande bilagorna,
- med beaktande av kommissionens meddelande *Åtgärder mot flyktingkrisen i Europa: lägesrapport om genomförandet av de prioriterade åtgärderna i den europeiska migrationsagendan* (COM(2015)0510) och de tillhörande bilagorna,
- med beaktande av kommissionens meddelande *En europeisk gräns- och kustbevakning och effektiv förvaltning av Europas yttre gränser* (COM(2015)0673), förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk gräns- och kustbevakning och om upphävande av förordning (EG) nr 2007/2004, förordning (EG) nr 863/2007 och rådets beslut 2005/267/EG (COM(2015)0671), förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om en europeisk resehandling för återsändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (COM(2015)0668), förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller stärkandet av kontrollerna mot relevanta databaser vid de yttre gränserna (COM(2015)0670), kommissionens förslag till rådets beslut om fastställande av provisoriska åtgärder på området för internationellt skydd till förmån för Sverige i enlighet med

Tisdagen den 12 april 2016

artikel 9 i rådets beslut (EU) 2015/1523 och artikel 9 i rådets beslut (EU) 2015/1601 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (COM(2015)0677) samt kommissionens rekommendation om ett frivilligt humanitärt mottagandesystem tillsammans med Turkiet (C(2015)9490),

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om lägesrapporten om genomförandet av de prioriterade åtgärderna i den europeiska migrationsagendan (COM(2016)0085),
- med beaktande av kommissionens rekommendation riktad till Republiken Grekland om brådskande åtgärder som Grekland ska vidta så att överföringar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 kan återupptas (C(2016)0871),
- med beaktande av förslaget till rådets genomförandebeslut om tillfälligt upphävande av omplaceringen av 30 % av sökande som tilldelats Österrike enligt rådets beslut (EU) 2015/1601 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (COM(2016)0080),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, Europeiska rådet och rådet *Att återvända till Schengen – En färdplan* (COM(2016)0120),
- med beaktande av kommissionens rapport till Europaparlamentet och rådet *Andra rapporten om Turkiets framsteg med uppfyllandet av kraven i färdplanen för viseringsliberalisering* (COM(2016)0140) och det tillhörande arbetsdokumentet från kommissionens avdelningar (SWD(2016)0097),
- med beaktande av förslaget till rådets förordning om tillhandahållande av krisstöd inom unionen (COM(2016)0115) och den kommande ändringsbudgeten nr 1/2016 för att inrätta en budgetpost för detta instrument,
- med beaktande av de slutsatser som antogs av Europeiska rådet vid dess särskilda möte den 23 april 2015, vid mötet den 25 och 26 juni 2015, vid EU:s stats- och regeringschefers informella migrationsmöte den 23 september 2015, vid mötet den 15 oktober 2015 och vid mötet den 17 och 18 december 2015 och vid mötet den 18 och 19 februari 2016,
- med beaktande av rådets slutsatser om säkra ursprungsländer vid mötet den 20 juli 2015, om migration vid mötet den 20 juli 2015, om framtiden för återvändandepolitiken vid mötet den 8 oktober 2015, om migration vid mötet den 12 oktober 2015, om åtgärder för att hantera flykting- och migrationskrisen vid mötet den 9 november 2015 och om statslöshet vid mötet den 4 december 2015 samt om smuggling av migranter vid mötet den 10 mars 2016,
- med beaktande av ordförandeskapets slutsatser av den 14 september 2015,
- med beaktande av slutsatserna av den 20 juli 2015 från företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om vidarebosättning av 20 000 personer med ett klart behov av internationellt skydd genom multilaterala och nationella system,
- med beaktande av EU:s och Turkiets gemensamma handlingsplan av den 15 oktober 2015 och dess genomföranderapporter av den 10 februari och 4 mars 2016,
- med beaktande av uttalandet från stats- och regeringscheferna av den 7 mars 2016,
- med beaktande av den förklaring från högnivåkonferensen om östra Medelhavsrutten och västra Balkanrutten som antogs den 8 oktober 2015 och av ledarnas uttalande om flyktingströmmarna längs västra Balkanrutten, vilket antogs vid mötet den 25 oktober 2015, samt av lägesrapporten av den 10 februari 2016,

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av den handlingsplan och politiska förklaring som antogs vid migrationstoppmötet mellan EU och Afrika i Valletta den 11 och 12 november 2015,
- med beaktande av verksamheten vid och rapporterna från Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), särskilt årsrapporten om asylsituationen i Europeiska unionen 2014 och de månatliga redogörelserna för asyltendenserna,
- med beaktande av Frontex verksamhet och rapporter, särskilt dess årliga riskanalys 2015 och kvartalsrapporterna från byråns nätverk för riskanalys,
- med beaktande av Europols verksamhet och rapporter, särskilt den gemensamma operativa gruppen Mare, och av Europols inrättande av Europeiska centrumet för bekämpning av människosmuggling (EMCS),
- med beaktande av Eurojusts verksamhet och rapporter, särskilt dess rapporter om människohandel,
- med beaktande av verksamheten vid och de årliga rapporterna och studierna från Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, särskilt dess studier om olika former av grovt utnyttjande av arbetskraft och om kriminalisering av migranter som befinner sig i en irreguljär situation och av personer som har kontakt med dem,
- med beaktande av studierna vid utredningsavdelning C om genomförandet av artikel 80 i EUF-fördraget, om nya strategier, alternativa vägar och sätt att få tillgång till asylförfaranden för personer som söker internationellt skydd, om utforskning av nya lagstiftningsmöjligheter avseende arbetskraftsmigration till EU, om förstärkning av det gemensamma europeiska asylsystemet och alternativ till Dublin, om EU:s samarbete med tredjeländer på migrationsområdet och om mottagandet av kvinnliga flyktingar och asylsökande i EU samt med beaktande av studien från utredningsavdelning D om EU:s medel till migrationspolitiken och en analys av effektiviteten och bästa praxis i framtiden samt av studien från utredningsavdelning EXPO om migranter i Medelhavet: skydd av mänskliga rättigheter,
- med beaktande av de studier som genomförts av det europeiska migrationsnätverket, särskilt dess studier om politik, praxis och data om ensamkommande barn,
- med beaktande av FN:s flyktingkommissaries arbete och rapporter,
- med beaktande av det arbete som utförts av FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter och de rapporter som denne utarbetat,
- med beaktande av Europarådets arbete, rapporter och resolutioner,
- med beaktande av verksamheten vid och rapporterna från Internationella organisationen för migration,
- med beaktande av verksamheten vid och rapporterna från FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå,
- med beaktande av Europeiska regionkommitténs yttrande om en europeisk migrationsagenda, vilket antogs vid kommitténs 115:e plenarsammanträde den 3–4 december 2015,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttranden om den europeiska migrationsagendan och om EU:s åtgärdsplan mot smuggling av migranter,
- med beaktande av sin resolution av den 17 december 2014 om situationen i Medelhavsområdet och behovet av ett helhetsgrepp på migration i EU ⁽¹⁾,
- med beaktande av arbetsdokumentet om artikel 80 – Solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, inklusive sök- och räddningsskyldigheter,

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2014)0105.

Tisdagen den 12 april 2016

- med beaktande av arbetsdokumentet om bekämpning av människosmuggling, människohandel och exploatering av irreguljära migranter som arbetskraft,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om gränsförvaltning och viseringspolitik, i vilket den roll som spelas av Frontex och andra relevanta byråer tas upp,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om utveckling av säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU, inbegripet unionens vidarebosättningspolitik och motsvarande integrationspolitik,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om utveckling av adekvata kanaler för laglig ekonomisk migration,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om intern och extern EU-finansiering som har samband med EU:s migrations- och asylpolitik,
 - med beaktande av arbetsdokumentet om effektivt genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas), inklusive Easos roll,
 - med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor, utskottet för utveckling, budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för transport och turism, utskottet för regional utveckling, utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män och utskottet för framställningar (A8-0066/2016), och av följande skäl:
- A. I resolutionen av den 17 december 2014 gav parlamentet utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor i uppdrag att utvärdera de olika relevanta strategierna, utarbeta rekommendationer och lägga fram ett strategiskt initiativbetänkande i kammaren.
- B. Enligt uppgifter från Frontex ⁽¹⁾ upptäcktes 1,83 miljoner irreguljära gränsövergångar vid EU:s yttre gränser under 2015. Denna siffra har aldrig tidigare varit lika hög. Som en jämförelse kan nämnas att 282 500 migranter anlände till EU under hela 2014. Enligt uppgifter från IOM/Unicef är ungefär 20 procent av alla migranter som anländer sjövägen barn ⁽²⁾.
- C. Under 2015 inlämnades, enligt uppgifter från Easo ⁽³⁾, över 1,4 miljon ansökningar om internationellt skydd i EU+ ⁽⁴⁾. Antalet ansökningar har stigit stadigt sedan april medan andelen upprepade ansökningar har minskat. Runt 6 procent av de sökande hävdade att de var ensamkommande barn. I februari 2016 var 22 procent av dem som kom sjövägen till Grekland kvinnor och 40 procent barn ⁽⁵⁾.
- D. Enligt FN:s konvention om barnets rättigheter är alla människor under 18 år barn.

⁽¹⁾ Frontex news, <http://frontex.europa.eu/news/number-of-migrants-arriving-in-greece-dropped-by-half-in-november-cITv3V>.

⁽²⁾ IOM och Unicef, Data Brief: Migration of Children to Europe, http://www.iom.int/sites/default/files/press_release/file/IOM-UNICEF-Data-Brief-Refugee-and-Migrant-Crisis-in-Europe-30.11.15.pdf.

⁽³⁾ Easos nyhetsbrev, november–december 2015, https://easo.europa.eu/wp-content/uploads/EASO-Newsletter-NOV-DEC_-20151.pdf.

⁽⁴⁾ EU+ består av EU-28 plus Norge och Schweiz.

⁽⁵⁾ UNHCR – Greece data snapshot – 7 mars 2016.

Tisdagen den 12 april 2016

- E. Över 3 771 personer rapporterades döda eller saknade i Medelhavet under 2015, enligt Internationella organisationen för migration ⁽¹⁾. Fram till den 8 mars 2016 hade 444 personer rapporterats drunknade i Medelhavet. Under de första nio veckorna av 2016 dog 77 barn – i genomsnitt över ett barn om dagen. Enligt färska Europoluppgifter har minst 10 000 ensamkommande barn försvunnit efter ankomsten till Europa.
- F. Den 3 oktober bör utses till minnesdag för alla de män, kvinnor och barn som omkommer när de försöker fly från sina länder på grund av förföljelse, konflikter och krig, såväl som alla de män och kvinnor som riskerar sina liv varje dag för att rädda dem.
- G. Några delar av världen är drabbade av krig och våld och lider av kombinationen av extrem fattigdom, miljöförstöring och brist på möjligheter för ungdomar, vilket kan spä på våldet och osäkerheten och leda till nya befolkningsflyttningar.

Artikel 80 i EUF-fördraget – Solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, inklusive sök- och räddningskyldigheter

- H. Artikel 80 i EUF-fördraget sätter principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning i centrum för hela unionssystemet och utgör en rättslig grund för genomförandet av dessa principer i unionens politik i fråga om asyl, migration och gränskontroll.
- I. Solidaritet kan vara både intern och extern solidaritet. Omplacering, ömsesidigt erkännande av asylbeslut, operativa stödåtgärder, en proaktiv tolkning av den nuvarande Dublinförordningen och direktivet om tillfälligt skydd utgör alla verktyg för intern solidaritet, medan omplacering, inresetillstånd av humanitära skäl och sök- och räddningsinsatser till sjöss främjar extern solidaritet. Civilskyddsmekanismen kan vara inriktad på såväl intern som extern solidaritet.
- J. Den 3 mars 2016 hade bara 338 av de 39 600 asylsökande i italienska förvarsenheter som skulle omfördelas till övriga medlemsstater verkligen omplacerats, medan 322 omplaceringar av 66 400 planerade hade verkställts i Grekland.

Bekämpning av människosmuggling, människohandel och exploatering av irreguljära migranter som arbetskraft

- K. Människosmuggling, människohandel och arbetskraftsexploatering är tydligt avgränsade rättsliga företeelser som hanteras genom särskilda rättsliga ramar på EU-nivå och internationell nivå. Företeelserna kräver välriktade svar även om de i praktiken ofta överlappar varandra. Nätverken för människosmuggling och människohandel kan ändra sina tillvägagångssätt mycket snabbt, och därför krävs snabbt anpassade svar som baserar sig på de senaste och mest tillförlitliga uppgifterna. Insatserna för att motverka människosmuggling bör inte påverka insatserna för att utdela humanitärt bistånd till irreguljära migranter.
- L. För att förhindra att migranter utsätts för människosmuggling, människohandel och arbetskraftsexploatering krävs svar på både kort, medellång och lång sikt, inklusive åtgärder för att störa kriminella nätverk och ställa brottslingar inför rätta, insamling och analys av uppgifter, åtgärder för att skydda offer och återsända migranter utan uppehållsrätt samt samarbete med tredjeländer och mer långsiktiga strategier för att ta itu med efterfrågan på människor som blivit föremål för smuggling eller handel och de bakomliggande orsaker till migration som tvingar människor i händerna på människosmugglare.

⁽¹⁾ IOM, Missing Migrants Project, <http://missingmigrants.iom.int/>.

Tisdagen den 12 april 2016

Gränsförvaltning och viseringspolitik, inklusive rollen för gränsbevakningsbyrå och andra relevanta byråer

- M. Det ordinarie lagstiftningsförfarandet tillämpas för närvarande på en rad kommissionsförslag som rör gräns- och viseringspolitiken, särskilt förslaget till förordning om unionskodexen om viseringar (omarbetning) (2014/0094(COD)), förslaget till förordning om införande av en rundresevisering (2014/0095(COD)) och förslaget till förordning om en enhetlig utformning av visumhandlingar: säkerhet (2015/0134(COD)). Kommissionen har nyligen lagt fram nya förslag på detta område. Dessa kommer att behandlas i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
- N. Avskaffandet av de inre gränskontrollerna måste gå hand i hand med en effektiv förvaltning av de yttre gränserna, höga gemensamma standarder, ett ändamålsenligt informationsutbyte mellan medlemsstaterna och full respekt för varje människas grundläggande rättigheter.
- O. Europaparlamentet har begärt att EU:s gränsbevakningsbyrå ska stärka sin förmåga att hantera möjliga människorättskränkningar, bland annat inom ramen för dess samarbetsavtal med tredjeländernas behöriga myndigheter, och kommissionens förslag om en ny gränsbevakningsbyrå inom unionen innehåller en mekanism för klagomål.
- P. Den nuvarande viseringskodexen gör det möjligt för medlemsstaterna att "av humanitära skäl" (artiklarna 19 och 25) avvika från de normala kriterierna för när en viseringsansökan kan tas upp till prövning.

Utveckling av säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU, inbegripet unionens vidarebosättningspolitik och motsvarande integrationspolitik

- Q. 86 procent av världens flyktingar finns i icke-industrialiserade länder. Kriminella nätverk och smugglare utnyttjar desperationen hos de människor som försöker ta sig in i EU för att undkomma förföljelse eller krig.
- R. Det finns ett begränsat antal säkra och lagliga vägar för flyktingar in i EU, och många tar fortfarande risken att välja farliga vägar. Om man utifrån befintlig lagstiftning och praxis skapar nya säkra och lagliga vägar för asylsökande och flyktingar in i EU gör man det möjligt för EU och medlemsstaterna att få en bättre överblick över skyddsbehoven och inflödet i EU samtidigt som man slår undan benen för smugglarnas affärsmodell.

Strategin för samarbete med tredjeländer, särskilt när det gäller program för regionalt skydd, vidarebosättning, återvändande och motverkande av de bakomliggande orsakerna till migration

- S. Samarbetet mellan EU och tredjeländer utvecklas genom politiska instrument såsom regionala dialoger, bilaterala dialoger, gemensamma agendor för migration och rörlighet och partnerskap för rörlighet, genom rättsliga instrument såsom migrationsklausuler i "globala överenskommelser", återtagandeavtal, avtal om förenklade viseringsförfaranden och avtal om undantag för viseringsskyldighet, samt genom operationella instrument såsom regionala skyddsprogram, regionala utvecklings- och skyddsprogram och Frontex samarbetsavtal och Easos samarbete med tredjeländer.
- T. Enskilda medlemsstater utvecklar alltjämt omfattande externa migrationsåtgärder på bilateral nivå.
- U. EU har utökat sitt externa samarbete med tredjeländer på migrations- och asylområdet för att på lämpligt sätt möta den aktuella flyktingkrisen. Dessutom har EU inlett nya samarbetsinitiativ, till exempel den gemensamma handlingsplanen mellan EU och Turkiet, de åtaganden som gjorts beträffande de västra Balkanrutterna och den handlingsplan som antogs vid toppmötet i Valletta.

Tisdagen den 12 april 2016

Utveckling av adekvata kanaler för laglig ekonomisk migration

- V. Den arbetsföra befolkningen i EU beräknas minska med 7,5 miljoner till 2020. Prognoserna för utvecklingen av arbetsmarknadens behov i EU pekar på nya och kommande brister inom specifika områden. Tredjelandsmedborgare har många svårigheter med att få sina utländska kvalifikationer erkända och tenderar därför att vara överkvalificerade för sina jobb.
- W. EU:s nuvarande strategi för arbetskraftsmigration är splittrad, med många direktiv som fokuserar på specifika kategorier av arbetstagare och tredjelandsmedborgare som tillåts arbeta på vissa villkor. Denna strategi kan bara tillgodose kortsiktiga, specifika behov.

Analys av hur medel för inrikespolitiken används inom migration och utveckling, inklusive medel för nödåtgärder

- X. EU har flera finansieringsinstrument som har till syfte att finansiera medlemsstaternas och tredjeländernas åtgärder i fråga om migration, asyl och gränsförvaltning. Medlen till medlemsstaterna tilldelas i huvudsak genom Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) och Fonden för inre säkerhet, men många andra program och fonder kan användas för migrationsrelaterad verksamhet. Medlen till tredjeländer, som tilldelas i första hand genom finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, förvaltas av en rad olika generaldirektorat vid kommissionen och Europeiska utrikestjänsten.
- Y. Den nuvarande fragmenteringen av budgetposter och ansvarsområden kan göra det svårt att ge en samlad bild av hur medlen används, och att kvantifiera exakt hur mycket EU lägger ut på migration.

Effektivt genomförande av det gemensamma europeiska asylsystemet, inklusive rollen för Europeiska stödkontoret för asylfrågor

- Z. Det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas) omfattar en uppsättning gemensamma bestämmelser om en gemensam asylpolitik, en enhetlig asylstatus och gemensamma asylförfaranden som gäller i hela unionen. Det finns dock många varningssignaler, bland annat de överträdelsebeslut som antagits av kommissionen, som visar att Ceas inte har genomförts fullt ut i många medlemsstater. Genomförandet är nödvändigt för att harmonisera de nationella lagarna och främja solidaritet mellan medlemsstaterna, och medlemsstaterna kan begära stöd av Easo för att uppfylla de standarder som krävs enligt Ceas. Genom att harmonisera mottagningsvillkoren och asylförfarandena kan man förhindra att de länder som erbjuder bättre villkor utsätts för alltför stort tryck. Detta är också nödvändigt för ansvarsfördelningen.
- AA. De nuvarande mekanismerna i Dublinsystemet har misslyckats med att vara objektiva, fastställa rättvisa kriterier för fördelning av ansvar för ansökningar om internationellt skydd och snabbt ge tillgång till skydd. Systemet tillämpas inte i praktiken, och det har införts uttryckliga undantag genom rådets två beslut om tillfällig omplacering. Kommissionen har flaggat för att den senast i mars 2016 kommer att lägga fram ett förslag om en verklig översyn av Dublin III-förordningen.
- AB. Enligt artikel 3 i Genève-konventionen från 1951 får medlemsstaterna inte diskriminera flyktingar på grundval av deras ras, religion eller ursprungsland.

Tisdagen den 12 april 2016

Om solidaritet

1. Europaparlamentet påpekar att solidaritet måste vara den princip som ligger till grund för unionens insatser i fråga om migration. Solidaritetsprincipen i artikel 80 i EUF-fördraget gäller även för asyl-, invandrings- och gränskontrollpolitiken. Enligt parlamentet utgör artikel 80, tillsammans med artiklarna 77–79 i EUF-fördraget, den rättsliga grunden för att genomföra solidaritetsprincipen på dessa områden.

Om sök- och räddningsinsatser

2. Europaparlamentet anser att det ska ha högsta prioritet att rädda liv och att det är av central betydelse med en lämplig finansiering, på unions- och medlemsstatsnivå, av sök- och räddningsinsatser. Det har skett en ökning av antalet irreguljära inresor via sjövägen och en alarmerande ökning av antalet dödsfall till sjöss, och det krävs alltså en bättre reaktion från EU:s sida.

3. Europaparlamentet påpekar att räddandet av liv är en solidarisk handling mot dem som är i fara men också en rättslig skyldighet enligt internationell rätt, eftersom artikel 98 i FN:s havsrättskonvention – som alla medlemsstater och EU självt ratificerat – föreskriver att alla personer i sjönöd ska undsättas.

4. Europaparlamentet anser att unionen måste vidta permanenta, kraftfulla och effektiva åtgärder när det gäller sök- och räddningsinsatser till sjöss för att förhindra de stigande dödstalen bland migranter som försöker ta sig över Medelhavet.

5. Europaparlamentet anser att sök- och räddningskapaciteten måste stärkas och att medlemsstaternas regeringar måste sätta in mer resurser – i fråga om ekonomiskt stöd och tillgångar – inom ramen för en EU-omfattande humanitär insats som ska ha som mål att hitta, rädda och undsätta migranter i fara och föra dem till närmast säkra plats.

6. Europaparlamentet påpekar att privata fartygsbefälhavare eller icke-statliga organisationer som verkligen undsätter personer i sjönöd inte bör riskera att bestraffas för sina insatser. Den kommersiella sjöfarten får inte bli en lösning som innebär att medlemsstaterna och unionen kan undandra sig sina skyldigheter i fråga om sök- och räddningsinsatser.

Om bekämpning av människohandel och människosmuggling

7. Europaparlamentet efterlyser en tydlig åtskillnad mellan de människor som smugglas in i unionen och de som kommer in i unionen genom människohandel. De politiska åtgärderna måste inte bara införlivas korrekt; de måste även vara välriktade. I allmänna termer innebär människosmuggling av migranter att man underlättar en persons irreguljära inresa i en medlemsstat. Människohandel däremot innebär att man rekryterar, transporterar eller tar emot en person genom tvång, vilseledande eller missbruk av personens utsatta belägenhet i utnyttjandesyfte.

8. Europaparlamentet anser att varje helhetsstrategi på migrationsområdet måste bestå av åtgärder som syftar till att störa verksamheten för de kriminella nätverk som är inblandade i människohandel och människosmuggling.

9. Europaparlamentet välkomnar den positiva roll som militärfartyg hittills har haft i arbetet med att rädda liv till sjöss och att störa de kriminella nätverken. Parlamentet stöder syftena med marina insatser såsom Sophia-insatsen, och betonar att människoliv måste skyddas samt framhåller att alla aspekter av insatsen bör säkerställa att migranternas liv skyddas.

10. Europaparlamentet understryker att militära insatser inte bör vara ett dominerande inslag i helhetsstrategin på migrationsområdet och uppberor att Sophia-insatsen inte får medföra en minskning av de resurser som redan används i Medelhavet för att rädda liv till sjöss.

Tisdagen den 12 april 2016

Om den roll som unionens byråer spelar i kampen mot människosmugglingen

11. Eftersom de kriminella kan ändra sina tillvägagångssätt mycket snabbt, och också gör det, anser Europaparlamentet att de politiska åtgärderna måste anpassas till de allra senaste och mest korrekta uppgifterna. Parlamentet ser det som ett steg i rätt riktning att kommissionen den 27 maj 2015 antog en EU-handlingsplan mot smuggling av migranter ("handlingsplanen mot smuggling") enligt vilken det ska inrättas en kontaktgrupp för de unionsbyråer som hanterar frågor som rör smuggling av migranter, med syftet att stärka dessa byråers operativa samarbete och informationsutbyte.

12. Europaparlamentet framhåller att de befintliga instrumenten, t.ex. byråernas riskanalyser, måste användas fullt ut. Unionens byråer bör samarbeta fullt ut, men måste även öka samarbetet med medlemsstaterna. En bättre samordning av insatserna borde möjliggöra uppgiftsinsamling på nationell nivå och vidarebefordran av uppgifterna till de olika byråerna.

Om omplacering

13. Europaparlamentet påminner om att omplacering – dvs. överflyttning av en sökande av internationellt skydd, eller en person som beviljats internationellt skydd, från en medlemsstat till en annan – är ett praktiskt exempel på solidaritet inom unionen. Parlamentet påminner även om att det sedan 2009 har efterlyst en bindande mekanism för fördelning av asylsökande mellan samtliga medlemsstater.

14. Europaparlamentet konstaterar att rådet i fjol antog två beslut om tillfälliga omplaceringsåtgärder i unionen ("omplaceringsbesluten")⁽¹⁾ och att de innebär överföring av personer som ansöker om internationellt skydd från Grekland och Italien till andra medlemsstater. Även om omplaceringsbesluten inte upphäver de nuvarande Dublinreglerna om ansvarsfördelning, utgör de ett "tillfälligt undantag" från dessa regler.

15. Europaparlamentet anser att införandet av brådskande omplaceringsåtgärder är ett steg i rätt riktning och uppmanar medlemsstaterna att så snart som möjligt uppfylla sina skyldigheter i fråga om dessa åtgärder.

16. När det gäller omplaceringsbesluten kommer omplaceringar att tillämpas endast på de nationaliteter för vilka andelen positiva beslut om beviljande av internationellt skydd i unionen har uppgått till minst 75 procent under de senaste tre månaderna, baserat på uppgifter från Eurostat. Europaparlamentet konstaterar att omplaceringsbesluten kommer att beröra förhållandevis få människor och inte omfatta många sökande från andra tredjeländer som inte kan omplaceras i överensstämmelse med dessa beslut.

17. Europaparlamentet är bekymrat över att det i de nuvarande omplaceringsbesluten fastställs att de medlemsstater dit migranterna först ankommit allttjämt måste handlägga de mer komplicerade ansökningarna om internationellt skydd (och överklagandena), anordna längre mottagningsperioder och samordna återsändanden av dem som i slutänden nekas rätt till internationellt skydd. Parlamentet vidhåller att alla nya system för hantering av det gemensamma europeiska asylsystemet måste bygga på solidaritet och en rättvis ansvarsfördelning.

18. Utöver de kriterier som ingår i omplaceringsbesluten – dvs. medlemsstatens BNP, medlemsstatens folkmängd, arbetslösheten i medlemsstaten och det tidigare antalet asylsökande i medlemsstaten – bör man enligt Europaparlamentet överväga att införa två andra kriterier, nämligen storleken på medlemsstatens territorium och medlemsstatens befolkningsstäthet.

19. Europaparlamentet anser att man i så stor utsträckning som möjligt bör ta hänsyn till den sökandes preferenser vid omplacering. Detta är ett sätt att undvika sekundära förflyttningar och uppmuntra sökandena att acceptera omplaceringsbesluten, men det får inte stoppa omplaceringsprocessen.

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1523 och rådets beslut (EU) 2015/1601.

Tisdagen den 12 april 2016

Om vidarebosättning

20. Europaparlamentet anser att vidarebosättning är ett av de bästa alternativen för att bevilja säker och laglig inresa i unionen för flyktingar och för dem som är i behov av internationellt skydd, om flyktingarna varken kan återvända till sina hemländer eller få ändamålsenligt skydd eller integreras i värdlandet.

21. Europaparlamentet konstaterar vidare att vidarebosättning under överinseende av FN:s flyktingkommissarie (UNHCR) är ett väletablerat humanitärt program och ett användbart verktyg för att hantera ordnade inresor i medlemsstaterna av personer som är i behov av internationellt skydd.

22. Med tanke på att ett aldrig tidigare skådat flöde av migranter har nått och fortsätter att nå unionens yttre gränser och att antalet personer som söker internationellt skydd stadigt ökar behöver unionen en bindande och obligatorisk lagstiftningsstrategi om vidarebosättning, som fastställs i kommissionens migrationsagenda. Europaparlamentet anser att en sådan lagstiftningsstrategi för att få effekt måste föreskriva vidarebosättning av en betydande andel av det totala antalet flyktingar som söker internationellt skydd i unionen, med hänsyn till de sammantagna vidarebosättningsbehov som årligen offentliggörs av UNHCR.

23. Europaparlamentet understryker att det behövs ett permanent EU-omfattande vidarebosättningsprogram som medlemsstaterna måste delta i och som erbjuder vidarebosättning för en betydande andel av det totala antalet flyktingar som söker skydd i EU.

Om humanitär inresa

24. Europaparlamentet påpekar att humanitär inresa vid behov kan användas som ett komplement till vidarebosättning för att ge akut skydd, ofta av tillfällig natur, till dem som är mest sårbara, till exempel ensamkommande barn eller flyktingar med funktionsnedsättning eller personer som är i behov av omedelbar medicinsk evakuering.

25. Europaparlamentet understryker att om vidarebosättning inte kan komma i fråga för tredjelandsmedborgare bör alla medlemsstater uppmuntras att inrätta och genomföra humanitära inreseprogram.

Om humanitära visum

26. Europaparlamentet påpekar att humanitära visum ger personer i behov av internationellt skydd möjlighet att resa in i ett tredjeland för att söka asyl. Medlemsstaterna uppmanas att tillvarata alla befintliga möjligheter att utfärda humanitära visum, särskilt för sårbara personer, vid unionens ambassader och konsulat i ursprungs- eller transitländer.

27. Europaparlamentet anser att personer som söker internationellt skydd bör kunna ansöka om ett europeiskt humanitärt visum direkt vid medlemsstaternas konsulat eller ambassad. Om ett sådant visum beviljas efter en prövning skulle det tillåta dess innehavare att resa in i den medlemsstat som utfärdade visumet enbart för att söka internationellt skydd där. Parlamentet anser således det vara nödvändigt att ändra unionens viseringskodex genom att ta med mer specifika bestämmelser om humanitära visum.

Om det gemensamma europeiska asylsystemet (Ceas)

28. Europaparlamentet påpekar att fler åtgärder behövs för att se till att det gemensamma europeiska asylsystemet blir helt enhetligt.

Tisdagen den 12 april 2016

29. Europaparlamentet påminner om att det för att förbättra harmoniseringen är helt nödvändigt med en övergripande bedömning (i form av kommissionens utvärderingsrapporter) av genomförandet av detta paket, följt av en snabb uppföljning om genomförandet är otillfredsställande i vissa medlemsstater.

30. Europaparlamentet konstaterar till exempel att ansökningar som inte kan tas upp till prövning, efterföljande ansökningar, påskyndande förfaranden och gränsförfaranden sammantaget utgör specialfall där man vid omarbetningen av direktivet om asylförfaranden försökte finna en väl avvägd balans mellan systemets effektivitet och rättigheterna för de sökande, i synnerhet för sårbara personer. Parlamentet understryker att en sådan balans kan uppnås endast om lagstiftningen genomförs fullständigt och på rätt sätt.

31. Europaparlamentet understryker vikten av rättslig kontroll av alla former av frihetsberövande i enlighet med asyl- och invandringslagarna. Parlamentet påminner om att både internationell rätt och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna kräver att medlemsstaterna undersöker alternativ till frihetsberövande. Medlemsstaterna uppmanas att korrekt tillämpa direktiven om asylförfaranden och mottagningsvillkor när det gäller tillträdet till förvarshuseterna.

32. Europaparlamentet påminner om hur viktigt det är att minska antalet statslösa personer, och uppmanar medlemsstaterna att införa förfaranden för fastställande av statslöshet och dela bästa praxis sinsemellan när det gäller insamling av tillförlitliga uppgifter om statslösa personer och om förfaranden för fastställande av statslöshet.

Om översynen av Dublin III-förordningen

33. Europaparlamentet konstaterar att tillämpningen av Dublin III-förordningen⁽¹⁾ väckt många frågor kopplade till rättvisa och solidaritet när det gäller hur den medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd utses. Det nuvarande systemet tar inte tillräcklig hänsyn till det särskilt hårda migrationstryck som drabbar de medlemsstater som ligger vid EU:s yttre gränser. Parlamentet anser att medlemsstaterna måste acceptera de fortsatta svårigheterna med tanken bakom Dublinsystemet och att EU bör ta fram alternativ för solidaritet mellan både medlemsstaterna och de berörda migranterna.

34. Europaparlamentet påpekar att trycket på det system som inrättats genom Dublinförordningen – i och med det ökande antalet migranter som kommer till EU – har visat att systemet, i den form det genomförts, i stor utsträckning har misslyckats med att uppnå sina två främsta mål, nämligen att fastställa objektiva och rättvisa kriterier för ansvarsfördelning och snabbt ge tillgång till internationellt skydd. Parlamentet står fast vid sina invändningar mot det aktuella kriteriet om att det är den medlemsstat som utgör första ankomstland som ska vara ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd, och anser att detta kriterium bör ses över.

35. Europaparlamentet påpekar vidare att det samtidigt fortsätter att ske många sekundära förflyttningar inom EU. Parlamentet ser det som självklart att Dublinsystemet när det skapades inte utformades för att fördela ansvaret mellan medlemsstaterna, utan att dess huvudsyfte var att snabbt tilldela ansvaret för behandlingen av en asylansökan till en enda medlemsstat.

36. Europaparlamentet rekommenderar att de kriterier som ligger till grund för omplaceringsbesluten bör bygga direkt på EU:s standardregler för fördelningen av ansvaret för att pröva ansökningar om internationellt skydd. Parlamentet betonar att man i samband med översynen av Dublinförordningen behöver se över vad som menas med "sökande i tydligt behov av internationellt skydd", eftersom de migranter och flyktingar som inte faller inom den kategorin ändå måste hanteras av den medlemsstat som utgör första ankomstland.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

Tisdagen den 12 april 2016

37. Europaparlamentet anser att EU bör stödja de medlemsstater som tar emot flest asylansökningar med proportionerligt och tillräckligt ekonomiskt och tekniskt stöd. Parlamentet menar att argumentet för solidaritets- och ansvarsfördelningsåtgärder är att dessa förbättrar det gemensamma europeiska asylsystemets kvalitet och funktionssätt.

38. Europaparlamentet påpekar att ett alternativ till en grundlig översyn av Dublinsystemet vore att införa en central insamling av ansökningar på unionsnivå – där varje asylsökande ses som en person som söker asyl i unionen som helhet och inte i en enskild medlemsstat – och att inrätta ett centralt system för fördelning av ansvaret för personer som söker asyl i EU. Parlamentet anser att ett sådant system skulle medföra vissa gränser per medlemsstat när det gäller antalet ankommande, vilket skulle kunna tänkas bidra till att avskräcka från sekundära förflyttningar, eftersom alla medlemsstaterna skulle vara helt delaktiga i det centraliserade systemet och inte längre ha individuellt ansvar för att fördela sökande till andra medlemsstater. Parlamentet anser att ett sådant system skulle kunna bygga på ett antal "hotspots" inom unionen varifrån fördelningen på unionsnivå bör äga rum. Parlamentet understryker att ett eventuellt nytt system för fördelning av ansvar måste införliva nyckelprinciperna om sammanhållning av familjer och hänsyn till barnets bästa.

Om ömsesidigt erkännande

39. Europaparlamentet konstaterar att medlemsstaterna för närvarande erkänner andra medlemsstaters asylbeslut endast när de är negativa. Parlamentet upprepar att medlemsstaternas ömsesidiga erkännande av positiva asylbeslut är ett logiskt steg mot en korrekt tillämpning av artikel 78.2 a i EUF-fördraget, som kräver "en enhetlig asylstatus [...] som ska gälla i hela unionen".

Om direktivet om tillfälligt skydd

40. Europaparlamentet påpekar att kommissionen vid massiv tillströmning kan föreslå, på eget initiativ eller efter att ha granskat en begäran från en medlemsstat, att rådets direktiv 2001/55/EG om tillfälligt skydd ska aktiveras⁽¹⁾. Själva aktiveringen kräver ett rådsbeslut som antas med kvalificerad majoritet. Direktivet bör aktiveras när det finns en risk att unionens asylsystem inte skulle klara den massiva tillströmningen eller en omedelbart förestående massiv tillströmning av fördrivna personer. Parlamentet framhåller dock att direktivet om tillfälligt skydd aldrig aktiverats sedan det antogs 2001.

41. Europaparlamentet konstaterar att direktivet om tillfälligt skydd också erbjuder en möjlighet att evakuera fördrivna personer från tredjeländer och att en sådan evakuering skulle möjliggöra humanitära korridorer, i samarbete med UNHCR, med en skyldighet för medlemsstaterna – när det är nödvändigt – att ställa till förfogande alla resurser som behövs för att utfärda visum.

42. Europaparlamentet anser att asylsystemen i vissa medlemsstater i främsta linjen redan är klart överbelastade och att direktivet om tillfälligt skydd – enligt sin egen logik – borde ha aktiverats. Hur som helst efterlyser parlamentet en tydlig definition av "massiv tillströmning" vid översynen av detta direktiv. Enligt parlamentet kan översynen av direktivet om tillfälligt skydd ingå i översynen av Dublinsystemet.

Om integration

43. Europaparlamentet konstaterar att delaktighet från alla aktörer som är involverade i samhället är avgörande och föreslår därför att utbytet av bästa praxis på integrationsområdet stärks samtidigt som man respekterar medlemsstaternas befogenheter när det gäller integrationsåtgärder. Parlamentet understryker att integrationsåtgärder för alla tredjelandsmedborgare med laglig uppehållsrätt bör främja inkludering snarare än isolering. Lokala och regionala myndigheter, inklusive städer, har en nyckelroll i integrationsprocesserna.

⁽¹⁾ Direktiv 2001/55/EG av den 20 juli 2001 om miniminormer för att ge tillfälligt skydd vid massiv tillströmning av fördrivna personer och om åtgärder för att främja en balans mellan medlemsstaternas insatser för att ta emot dessa personer och bära följderna av detta (EGT L 212, 7.8.2001, s. 12).

Tisdagen den 12 april 2016

44. Europaparlamentet betonar att värdmedlemsstaterna måste erbjuda flyktingar stöd och möjligheter till integration och ett nytt liv i det nya samhället. Detta bör nödvändigtvis omfatta bostad, alfabetisering och språkkurser, interkulturell dialog, utbildning och yrkesutbildning samt verklig tillgång till demokratiska strukturer i samhället – såsom föreskrivs i skyddsdirektivet⁽¹⁾. Precis som unionsmedborgare har flyktingar både rättigheter och skyldigheter i värdmedlemsstaterna. Parlamentet framhåller därför att integration är en dubbelriktad process och att respekten för de värderingar som ligger till grund för EU måste vara en integrerande del av integrationsprocessen, liksom även respekt för flyktingarnas grundläggande rättigheter.

45. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna enligt artikel 15 i direktivet om mottagningsvillkor ska fastställa villkoren för beviljande av tillträde till arbetsmarknaden för personer som söker internationellt skydd, förutsatt att tillträdet är verkligt och i enlighet med den tidsfrist som anges i punkt 1 i denna artikel. Enligt artikel 15.2 får medlemsstaterna av arbetsmarknadspolitiska skäl prioritera unionsmedborgare och medborgare från stater som är parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och sådana tredjelandsmedborgare som är lagligen bosatta.

46. Europaparlamentet anser att personer som har beviljats internationellt skydd i unionen och får ett erbjudande om anställning i en annan medlemsstat än den där de har beviljats internationellt skydd bör kunna tacka ja till detta erbjudande.

47. Europaparlamentet bekräftar att ett bättre erkännande av utländska kvalifikationer är ett praktiskt sätt att garantera att de tredjelandsmedborgare som redan befinner sig i unionen kan integreras bättre, och uppmanar kommissionen att lägga fram lämpliga förslag i detta avseende.

48. Europaparlamentet uppmanar privata och lokala integrationsprogram för de personer som godtas för vidarebosättning, i samarbete med medlemsstaterna och de lokala myndigheterna och på grundval av deras bästa praxis.

Om sammanhållning av familjer

49. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att sträva efter att hålla ihop familjer, vilket kommer att förbättra integrationsutsikterna på lång sikt, eftersom fokus då kan ligga på att skapa ett nytt liv i stället för oro för familjemedlemmar som fortfarande befinner sig i otrygghet.

50. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna bör övervinna alla rättsliga och praktiska hinder för att åstadkomma snabbare beslut om familjeåterförening.

51. Europaparlamentet rekommenderar att medlemsstaterna, fram till dess att Dublinförordningen har genomgått en grundlig översyn, bättre utnyttjar klausulerna om frivilligt ansvar för att respektera principen om sammanhållning av familjer.

Om barn

52. Europaparlamentet framhåller det utsatta läget för de barn som anländer till EU, och uppmanar att varje barn har rätt att först och främst behandlas som ett barn. Medlemsstaterna uppmanas att fullt ut tillämpa de specifika bestämmelserna i det gemensamma europeiska asylsystemet avseende ensamkommande barn, inbegripet tillgång till rättsligt bistånd, förmyndarskap, tillgång till hälso- och sjukvård, bostad och utbildning, rätten att tilltalas på ett språk som de förstår och att intervjuas av vederbörligen utbildade tjänstemän. Parlamentet vidhåller att medlemsstaterna inte bör frihetsberöva barn med motiveringen att de är migranter.

53. Europaparlamentet påminner om att stöd, information och skydd bör utvidgas till ensamkommande barn och barn som skilts från sina föräldrar, i linje med deras bästa intresse, och att ansökningar om familjeåterförening som lämnas in av ensamkommande barn och barn som skilts från sina föräldrar bör påskyndas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

Tisdagen den 12 april 2016

54. Europaparlamentet noterar att ett effektivt vårdnads- och barnrelaterat skyddssystem är avgörande för att förhindra övergrepp, försummelse och utnyttjande av barn som berövats föräldravård. Parlamentet betonar vikten av att utarbeta riktlinjer inom EU för ett vårdnadssystem som syftar till att tillhandahålla adekvat stöd och skydd och garantera att utländska och nationella barn behandlas lika.

55. Europaparlamentet anser att åldersbedömningar bör utföras på ett sätt som är så skonsamt som möjligt och som är tvärvetenskapligt, säkert och respekterar barnets fysiska integritet och mänskliga värdighet, med särskild uppmärksamhet på flickor. Åldersbedömningarna bör utföras av oberoende, behöriga praktiserande läkare och experter.

56. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samla uppdelade data om situationen för flyktingbarn och invandrarbarn i syfte att öka förmågan hos system att integrera flyktingbarn och invandrarbarn.

Om återvändande

57. Europaparlamentet förstår att personer som efter en enskild bedömning av sin asylansökan inte bedöms uppfylla kraven för skydd i unionen måste återvända på ett säkert sätt, som en del av en korrekt tillämpning av det gemensamma europeiska asylsystemet.

58. Europaparlamentet inser att det faktum att 36 procent av de tredjelandsmedborgare som beordrades att lämna EU under 2014 i själva verket åkte tillbaka visar att det finns ett behov att förbättra effektiviteten i unionens system för återvändande.

59. Europaparlamentet anser att det kommer att bli nödvändigt, för att öka effektiviteten inom återtaganden, och för att säkerställa att återsändanden sker på ett enhetligt sätt på EU-nivå, att anta nya EU-avtal om återtaganden, vilka bör ha företräde framför bilaterala avtal mellan medlemsstater och tredjeländer.

60. Europaparlamentet anser att migranter bör återbördas endast om det är säkert, sker i full överensstämmelse med deras grundläggande och processuella rättigheter och om det land dit de återvänder är säkert för dem. Parlamentet upprepar i detta avseende att frivilligt återvändande bör prioriteras framför ofrivilligt.

61. Europaparlamentet anser att alla försök från medlemsstaternas sida att mota bort migranter som inte har getts möjlighet att lämna in asylansökningar strider mot unionsrätten och internationell rätt och att kommissionen bör vidta lämpliga åtgärder mot varje medlemsstat som försöker sig på detta.

Om en förteckning över säkra ursprungsländer

62. Europaparlamentet har tagit del av kommissionens nyligen framlagda förslag till en unionsförteckning över säkra ursprungsländer, genom vilket direktivet om asylförfaranden ändras⁽¹⁾. Parlamentet konstaterar att en sådan unionsförteckning, om den blir obligatorisk för medlemsstaterna, i princip skulle kunna bli ett viktigt verktyg för att underlätta asylprocessen, inklusive återvändanden.

63. Europaparlamentet beklagar den nuvarande situationen, där medlemsstaterna tillämpar olika förteckningar med olika säkra länder, vilket hindrar en enhetlig tillämpning och skapar incitament till sekundära förflyttningar.

64. Europaparlamentet understryker emellertid att ingen förteckning över säkra ursprungsländer får åsidosätta principen att varje människa måste få en lämplig enskild prövning av sin ansökan om internationellt skydd.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

Tisdagen den 12 april 2016

Om överträdelseförfaranden

65. Europaparlamentet noterar att kommissionen i september 2015 blev tvungen att anta 40 beslut i överträdelseärenden med anknytning till genomförandet av det gemensamma europeiska asylsystemet mot 19 medlemsstater, utöver 34 ärenden som redan pågick. Parlamentet upprepar att det bör hållas fullständigt underrättat om förfaranden som kommissionen inleder mot medlemsstater som inte har genomfört unionslagstiftningen på detta område eller inte har genomfört den på ett korrekt sätt.

66. Europaparlamentet betonar åter hur viktigt det är att medlemsstaterna, när unionslagstiftning väl har överenskommit och antagits, håller sin del av överenskommelsen och genomför denna lagstiftning.

67. Europaparlamentet konstaterar vidare att det är omöjligt att korrekt utvärdera fördelarna och nackdelarna med vissa delar av det gemensamma europeiska asylsystemet på grund av att många medlemsstater ännu inte har genomfört lagstiftningen fullt ut.

Om Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo)

68. Europaparlamentet rekommenderar att Easo på lång sikt utvecklas till en huvudsamordnare för det gemensamma europeiska asylsystemet i syfte att säkerställa enhetlig tillämpning av reglerna för systemet. Allteftersom det gemensamma europeiska asylsystemet blir verkligt europeiskt måste Easo utvecklas från en samling experter från medlemsstaterna till en fullvärdig EU-byrå som ger operativt stöd till medlemsstaterna och vid de yttre gränserna. Parlamentet betonar i detta sammanhang att Easo måste få nödvändig finansiering och personal på kort, medellång och lång sikt.

69. Easos budget för 2015 för omplacering, vidarebosättning och den yttre dimensionen uppgick till endast 30 000 euro. Europaparlamentet upprepar att denna mycket ringa budget inte kan tas på allvar mot bakgrund av händelserna nyligen på Medelhavet och de många hänvisningarna till Easo i omplaceringsbesluten. Parlamentet påminner om att avsevärda ökningarna av Easos budget, personal och de belopp som kontoret fördelar för omplacering och vidarebosättning kommer att behövas på kort, medellång och lång sikt.

Om Frontex och den föreslagna nya europeiska gräns- och kustbevakningen

70. Europaparlamentet noterar Frontex nya roll att bistå varje fartyg eller person i sjönöd och erkänner att byrån tack vare de gemensamma operationerna Triton och Poseidon har bidragit till att undsätta och rädda många liv i Medelhavet.

71. Europaparlamentet förstår att den nyligen föreslagna europeiska gräns- och kustbevakningen är avsedd att ersätta Frontex och är tänkt att garantera en europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna i syfte att hantera migrationen på ett effektivt sätt och säkerställa en hög inre säkerhet inom EU, samtidigt som den fria rörligheten för personer i unionen bevaras. Parlamentet konstaterar, i överensstämmelse med fördragen och deras protokoll, att de medlemsstater som är parter i Schengenavtalen men som ännu inte ingår i Schengenområdet utan gränskontroller, kan delta i och/eller dra fördel av alla åtgärder inom ramen för det nya förslaget.

72. Europaparlamentet ser fram emot förhandlingarna om förslaget inom och mellan medlagstiftarna inom ramen för det ordinarie lagstiftningsförfarandet, i enlighet med artikel 294 i EUF-fördraget.

Om Schengen och förvaltningen av och säkerheten vid de yttre gränserna

73. Europaparlamentet påminner om att EU efter inrättandet av Schengenområdet är ett område utan inre gränser, att Schengenmedlemsstaterna gradvis har utvecklat en gemensam politik för Schengenområdets yttre gränser och att den inneboende logiken i systemet alltid har varit att avskaffandet av de inre gränskontrollerna måste gå hand i hand med kompensationsåtgärder som stärker Schengenområdets yttre gränser samt utbyte av information via Schengens informationssystem (SIS).

74. Europaparlamentet erkänner att Schengenområdets integritet och avskaffandet av de inre gränskontrollerna är beroende av en effektiv förvaltning av de yttre gränserna, med höga gemensamma standarder som tillämpas av alla medlemsstater vid de yttre gränserna och ett ändamålsenligt utbyte av uppgifter dem emellan.

Tisdagen den 12 april 2016

75. Europaparlamentet accepterar att EU måste stärka sitt yttre gränsskydd och vidareutveckla det gemensamma europeiska asylsystemet, och att åtgärder krävs för att öka Schengenområdets förmåga att möta de nya utmaningar som Europa står inför och värna de grundläggande principerna om säkerhet och fri rörlighet för personer.

76. Europaparlamentet påpekar att tillträdet till Schengenområdets territorium i allmänhet kontrolleras vid de yttre gränserna i enlighet med kodexen om Schengengränserna och att medborgare i många tredjeländer dessutom behöver visum för att resa in i Schengenområdet.

77. Europaparlamentet upprepar UNHCR:s budskap om att respekten för de grundläggande rättigheterna och internationella skyldigheterna kan säkerställas endast om de operativa förfarandena och planerna återspeglar dessa skyldigheter i praktiska, tydliga riktlinjer för gränsbevakningspersonalen vid land-, sjö- och luftgränserna. Parlamentet påpekar att det finns ett behov av att ytterligare stärka unionens civilskyddsmekanism i syfte att svara på händelser med omfattande följder för ett stort antal medlemsstater.

78. Europaparlamentet framhåller återigen att det är viktigt att åtgärder som överenskommit på unionsnivå genomförs korrekt av medlemsstaterna, precis som när det gäller lagstiftning specifikt på området asyl och migration, för att lagstiftningen om de inre och yttre gränserna ska fungera effektivt. Parlamentet understryker att det är väsentligt att medlemsstaterna genomför åtgärderna bättre vid de yttre gränserna efter det ökade trycket och att detta i viss mån kommer att dämpa allmänhetens farhågor för säkerheten.

79. Europaparlamentet noterar att kommissionen den 15 december 2015 lade fram ett förslag till en riktad översyn av kodexen om Schengengränserna och då föreslog att systematiska kontroller av alla unionsmedborgare (och inte bara tredjelandsmedborgare) mot relevanta databaser skulle införas vid Schengenområdets yttre gränser.

80. Europaparlamentet anser att Schengenområdet är ett av de främsta resultaten av den europeiska integrationen. Konflikten i Syrien och på andra ställen i regionen har fått rekordmånga flyktingar och migranter att ta sig till EU, vilket i sin tur har belyst brister vid vissa av unionens yttre gränser. Parlamentet är bekymrat över att några medlemsstater som ett svar på detta har ansett sig behöva stänga sina inre gränser eller införa tillfälliga gränskontroller, vilket inneburit att Schengenområdets själva funktion har ifrågasatts.

Om "hotspots"

81. Europaparlamentet påminner om att gränsbevakningsbyrån, Easo, Europol och Eurojust inom det hotspot-system som kommissionen föreslagit i den europeiska migrationsagendan ska tillhandahålla medlemsstaterna operativt stöd i enlighet med sina respektive mandat.

82. Europaparlamentet påpekar i detta avseende att unionens byråer behöver de resurser som krävs för att göra det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter. Parlamentet insisterar på att EU-byråerna och medlemsstaterna måste hålla parlamentet fullständigt underrättat om arbetet vid dessa hotspots.

83. Europaparlamentet noterar att båda omplaceringsbesluten garanterar operativt stöd på hotspot-platserna till Italien och Grekland för kontroller av migranterna när de anländer, registrering av deras ansökan om internationellt skydd, tillhandahållande av information till sökande om omplacering, organisering av återsändande av personer som inte ansökt om internationellt skydd och som inte har någon annan rätt att stanna kvar eller personer som fått avslag på sin ansökan samt ett underlättande av alla skedena i själva omplaceringsförfarandet.

84. Europaparlamentet vill att hotspot-platserna inrättas så snart som möjligt, så att dessa medlemsstater får konkret operativt stöd. Parlamentet ser gärna att de första ankomstländerna, såsom Italien och Grekland, ska få resurser och stöd i både tekniskt och ekonomiskt hänseende, så att man underlättar snabba och effektiva registreringar och hänvisningar till de behöriga myndigheterna av alla migranter som ankommer till unionen, varvid full respekt ska visa för deras grundläggande rättigheter. Ett snabbt och effektivt stöd från EU till medlemsstaterna och godtagande av detta stöd är viktigt för det ömsesidiga förtroendet.

Tisdagen den 12 april 2016

85. Europaparlamentet är medvetet om att ett av huvudsyftena med dessa hotspots är att göra det möjligt för EU att snabbt bevilja skydd och ge humanitärt bistånd åt behövande. Parlamentet betonar att stor omsorg måste iakttas för att se till att kategoriseringen av migranter på dessa platser genomförs med full respekt för samtliga migranternas rättigheter. Parlamentet medger dock att en korrekt identifiering av personer som ansöker om internationellt skydd på platsen för första ankomst till unionen bör bidra till att underlätta det övergripande funktionssättet för ett reformerat gemensamt europeiskt asylsystem.

Om straffrätt med anknytning till migration

86. Europaparlamentet noterar att kommissionen i sin handlingsplan mot smuggling uppger att den överväger en översyn av rådets direktiv 2004/81/EG om uppehållstillstånd till tredjelandsmedborgare som har fallit offer för människohandel eller som har fått hjälp till olaglig invandring och vilka samarbetar med de behöriga myndigheterna.

87. Europaparlamentet anser att en sådan översyn är nödvändig och att man bör överväga att införa ett system som gör att offer för människohandel och människosmuggling kan träda fram och bidra till att en människohandlare eller människosmugglare verkligen åtalas, utan fruktan för att själva bli åtalade.

88. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen överväger en översyn av rådets direktiv 2002/90/EG om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse. Parlamentet anser att den som tillhandahåller människor i nöd olika former av humanitärt stöd inte bör kriminaliseras och att unionsrätten bör avspegla denna princip.

89. Europaparlamentet understryker att ett annat avgörande steg för att upplösa kriminella nätverk som sysslar med människosmuggling och människohandel är att prioritera ekonomiska utredningar, eftersom det är väsentligt att spåra och beslagta de kriminella nätverkens vinster om de ska kunna försvagas och så småningom upplösas. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang medlemsstaterna att snabbt och effektivt genomföra det fjärde direktivet mot penningväxt.

90. För att brottsutredningar ska genomföras på ett effektivt sätt är det enligt Europaparlamentet mycket viktigt med fortbildning av rättstillämpare, så att dessa fullt ut förstår de fenomen de försöker bekämpa och vet hur man känner igen dem på ett tidigt stadium.

Om samarbete med tredjeländer

91. Europaparlamentet påpekar att pelaren om asyl och internationellt skydd inom den övergripande strategin för migration och rörlighet bör vidareutvecklas, under större medverkan av tredjeländer. Parlamentet konstaterar att de nuvarande åtgärderna på detta område, inom de regionala skyddsprogrammen och de regionala utvecklings- och skyddsprogrammen, inriktas på kapacitetsuppbyggnad för att bekämpa nätverk för människosmuggling och människohandel i tredjeländer som utgör ursprungs- och transitländer. Parlamentet konstaterar samtidigt att vidarebosättningsdelen i dessa program är fortsatt svag. Parlamentet anser att insatserna för kapacitetsuppbyggnad och vidarebosättningsverksamheten bör intensifieras och utföras i samarbete med tredjeländer som tagit emot många flyktingar.

92. Europaparlamentet erkänner att det grundläggande verktyget för att fastställa målen för unionens externa politik om migration, asyl och gränser är den övergripande strategin för migration och rörlighet. Det finns olika verktyg under detta paraply, bland annat regionala dialoger, bilaterala dialoger, partnerskap för rörlighet, gemensamma agendor för migration och rörlighet, återtagandavtal, avtal om viseringslättnader, avtal om undantag från viseringskravet, regionala skyddsprogram samt regionala utvecklings- och skyddsprogram.

Tisdagen den 12 april 2016

93. Europaparlamentet förstår att den yttre dimensionen bör inriktas på samarbete med tredjeländer för att ta itu med de bakomliggande orsakerna till irreguljära migrationsströmmar till Europa och hantera dessa. Partnerskap och samarbete med viktiga ursprungs-, transit- och destinationsländer bör även fortsättningsvis stå i fokus, till exempel inom ramen för Khartoum- och Rabatprocesserna, dialogen om migration och rörlighet mellan EU och Afrika, Budapestprocessen samt Pragprocessen.

94. Europaparlamentet påpekar att EU och dess medlemsstater måste vara selektiva när de stöder tredjeländers brottsbekämpande myndigheter och beakta uppgifter om kränkningar av migranternas mänskliga rättigheter av dessa myndigheter.

95. Europaparlamentet rekommenderar att man vid samarbete med tredjeländer bedömer dessa länders asylsystem, deras stöd till flyktingar och deras förmåga och vilja att bekämpa människohandel och människosmuggling in i och genom dessa länder.

96. Europaparlamentet uppmanar EU att hjälpa tredjeländer att bygga upp sina asylsystem och integrationsstrategier för att ge tredjelandsmedborgare som är i behov av internationellt skydd möjlighet att söka skydd där. Parlamentet anser att EU måste anta en strategi för samarbete med tredjeländer som alla parter vinner på, dvs. en strategi som gynnar unionen, det berörda tredjelandet samt flyktingarna och migranterna i detta tredjeland.

97. Europaparlamentet påminner om att unionen har intensifierat sitt externa samarbete med tredjeländer på migrations- och asylområdet för att reagera på den pågående flyktingkrisen på ett lämpligt sätt, och har inlett nya samarbetsinitiativ, såsom den gemensamma handlingsplanen mellan EU och Turkiet. I detta avseende betonar parlamentet att alla parter måste uppfylla sina åtaganden enligt den gemensamma handlingsplanen, bland annat att ta itu med de bakomliggande orsakerna till den massiva tillströmningen av syrier och fördjupa samarbetet till stöd för syrier som omfattas av tillfälligt skydd och deras vårdssamhällen i Turkiet, och Turkiet måste uppfylla sitt åtagande att förhindra irreguljära migrationsströmmar från sitt territorium till EU.

Om informationskampanjer

98. Europaparlamentet påpekar att många av de smugglade personerna till viss del är medvetna om de risker de kommer att utsättas för under en potentiellt livsfarlig resa till Europa men ändå väljer att påbörja resan, eftersom de bedömer att dessa risker är lägre än de som de skulle utsättas för om de inte gav sig av.

99. Det är positivt att handlingsplanen mot smuggling kopplar lanseringen av nya informationskampanjer till bedömningen av befintliga kampanjer. Europaparlamentet rekommenderar att sådana kampanjer innehåller information om vilka kriterier som ska användas för att fastställa skyddsstatus i EU, eftersom sådan information kan förmå vissa migranter – som riskerar att ge sig ut på en riskfylld resa bara för att skickas tillbaka om de inte beviljas skydd – att inte företa resan.

Om att ta itu med de bakomliggande orsakerna

100. Europaparlamentet bekräftar att EU måste anta en långsiktig strategi för att hjälpa till att motverka pådrivande faktorer (pushfaktorer) i tredjeländer (konflikter, förföljelse, etnisk rensning, allmänt våld eller andra faktorer såsom extrem fattigdom, klimatförändringar eller naturkatastrofer) som driver människor i armarna på nätverk för människosmuggling, som de ser som sin enda chans att nå unionen.

101. Europaparlamentet påminner om att FN:s särskilda rapportör om migranternas mänskliga rättigheter också har uppmanat EU att öppna vägar för reguljär migration, så att migranterna har möjlighet att använda formella inrese- och utresesystem i stället för att behöva anlita nätverk för människosmuggling.

102. Europaparlamentet betonar att den senaste ökningen av antalet flyktingar som kommer till EU har visat att enbart förebyggande åtgärder inte i sig är tillräckliga för att hantera den pågående migrationen.

Tisdagen den 12 april 2016

103. På lång sikt krävs större insatser för att lösa de geopolitiska problem som påverkar migrationens bakomliggande orsaker, eftersom krig, fattigdom, korruption, svält och brist på möjligheter gör att människor fortfarande kommer att känna sig tvungna att fly till Europa, såvida EU inte undersöker hur man kan bidra till att återuppbygga dessa länder. Europaparlamentet påpekar att detta innebär att kommissionen och medlemsstaterna måste bidra med pengar till kapacitetsuppbyggnaden i tredjeländer, till exempel genom att underlätta investeringar och utbildning, stärka asylsystemen och se till att de efterlevs, hjälpa till att förvalta gränser bättre samt stärka ländernas rättsliga och juridiska system.

Om finansiering till tredjeländer

104. Europaparlamentet konstaterar att det viktigaste finansieringsinstrumentet för finansiering till tredjeländer är finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, som omfattar EU:s enda övergripande tematiska finansiering för migration inom ramen för programmet Globala kollektiva nyttigheter och utmaningar, som leds av generaldirektoratet för internationellt samarbete och utveckling (GD DEVCO). Precis som när det gäller medel som anslås direkt till medlemsstaterna deltar andra generaldirektorat inom kommissionen och andra unionsorgan i förvaltningen av finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete, så att EU-stöd till grannländer tillhandahålls av generaldirektoratet för grannskapspolitik och utvidgningsförhandlingar genom instrumentet för stöd inför anslutningen; humanitärt bistånd tillhandahålls av generaldirektoratet för humanitärt bistånd och civilskydd (Echo); Europeiska utrikestjänsten förvaltar instrumentet som bidrar till stabilitet och fred. Eftersom de två fonder som förvaltas av generaldirektoratet för migration och inrikes frågor (HOME) – Amif och Fonden för inre säkerhet – även föreskriver en extern dimension, skapar detta en ny aktör på arenan för extern finansiering.

105. Europaparlamentet välkomnar den nyligen inrättade förvaltningsfonden för nödåtgärder i Afrika och de 1,8 miljarder euro som utlovats till fonden, vilket har tillfört ytterligare ett verktyg för finansiering till tredjeländer. Medlemsstaterna uppmanas att fortsätta att bidra till fonden.

106. Europaparlamentet rekommenderar, i linje med den övergripande strategin för migration och rörlighet, att de fyra tematiska pelare som behandlar i) laglig migration och rörlighet, ii) irreguljär migration och människohandel, iii) internationellt skydd samt iv) migrationens effekter på utvecklingen bör väga lika tungt i unionens externa politik och finansiering.

Om öppenhet i finansieringen

107. Europaparlamentet konstaterar att EU:s migrationspolitik genomförs genom olika politiska instrument, vart och ett med sina egna mål som inte nödvändigtvis är sammanlänkade, och att det inte finns tillräcklig samordning av finansieringen mellan de olika deltagande aktörerna. Parlamentet påpekar att fragmenteringen av budgetposter och ansvarsområden skapar en förvaltningsstruktur som kan göra det svårt att ge en samlad överblick över hur de olika tillgängliga medlen fördelas och används i slutändan. Parlamentet påpekar vidare att denna fragmentering gör det svårare att kvantifiera hur mycket EU sammantaget lägger ut på migrationspolitiken.

108. Europaparlamentet anser att en sådan samlad överblick över EU-finansiering med anknytning till migration, både inom och utanför unionen, måste finnas, eftersom en brist på en sådan överblick är ett uppenbart hinder för öppenhet och en sund politik. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att ett möjligt alternativ skulle kunna vara en webbplats med en databas över alla EU-finansierade projekt med anknytning till migrationspolitiken. Parlamentet understryker att behovet av öppenhet även omfattar budgetposter, i syfte att säkerställa tillräckliga anslag för samtliga mål i EU:s migrationspolitik.

109. Europaparlamentet påminner om att de positiva effekterna av EU:s migrationsfond är baserade på processer på nationell nivå och EU-nivå som kan säkerställa insyn och effektiv övervakning samt möjligheter att utkräva ansvar. Parlamentet anser att man bör fundera över hur man kan göra övervakningen och utvärderingen till löpande processer och inte bara efterföljande processer, och att revisionsrättens roll bör stärkas i detta avseende. Parlamentet konstaterar att jämförbara kvalitativa och kvantitativa indikatorer bör införas för att mäta EU-finansieringens inverkan och bidra till en bedömning av huruvida de medlen har fyllt sitt syfte.

Tisdagen den 12 april 2016

Om ytterligare finansiering till migration

110. Europaparlamentet välkomnar den ytterligare finansiering som gjorts tillgänglig i unionens budget för 2016 i syfte att börja hantera den pågående migrationen. Parlamentet påpekar att den största delen av denna nya finansiering utgör finansiering inom den fleråriga budgetramen 2014–2020 som har tidigare lagts, vilket innebär att EU nu använder medel som var avsedda för framtiden.

111. Europaparlamentet instämmer i att de senaste budgetförslagen och de ytterligare medel som avsatts i unionens budget för 2016, inbegripet användningen av flexibilitetsmekanismen, bör välkomnas, men att den medellångsiktiga och långsiktiga finansieringen fortfarande är ett problem. Det är bekymmersamt att ökningen av de föreslagna beloppen för budgetposter inom Amif för 2016 inte har åtföljts av en föreslagen översyn av de samlade resurserna i fonden för finansieringsperioden 2014–2020. Som det ser ut nu kommer därför medlen i Amif att ha tagit slut långt före 2020.

112. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att till fullo utnyttja de möjligheter som erbjuds av medel som inte är direkt kopplade till migrationspolitiken, men som kan användas för att finansiera åtgärder på området (exempelvis integrationsåtgärder), till exempel de som är tillgängliga inom Europeiska socialfonden, Fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt, Horisont 2020, Europeiska regionala utvecklingsfonden och programmet Rättigheter och medborgarskap.

113. Europaparlamentet rekommenderar, inom ramen för den översyn av den fleråriga budgetramen som planeras till slutet av 2016, att betydande extra resurser skjuts till i unionens budget under rubrik 3, Medborgarskap, frihet, säkerhet och rättvisa, så att tillräckliga medel görs tillgängliga på grundval av migrationstrender och de ekonomiska krav på EU:s och medlemsstaternas asyl-, migrations- och integrationspolitik som dessa medför.

Om det civila samhällets medverkan

114. Europaparlamentet påpekar att det är en stor utmaning för icke-statliga organisationer att säkra finansieringen av driften, eftersom de flesta medel är projektrelaterade. Initiativ från frivilligorganisationer och det civila samhället för att ge bistånd till migranter bör främjas och där så är lämpligt finansieras av kommissionen och medlemsstaterna. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att, där så är lämpligt och möjligt, finansiera projekt som drivs av organisationer i det civila samhället som arbetar med migrations-, integrations- och asylfrågor.

115. Europaparlamentet upprepar att det civila samhällets delaktighet i utformningen av EU-åtgärder och nationella program måste garanteras, i enlighet med partnerskapsprincipen så som denna fastställs i Amif. Parlamentet föreslår att man på EU-nivå överväger regelbundna samråd mellan kommissionen och relevanta organisationer i det civila samhället som arbetar med frågor som rör migration, asyl och integration.

Om befolkningsutvecklingen

116. Europaparlamentet konstaterar att den arbetsföra befolkningen (15–64 år) i EU enligt en studie av OECD och kommissionen från 2014 kommer att minska med 7,5 miljoner mellan 2013 och 2020, och att minskningen blir än mer påtaglig om nettomigrationen undantas från dessa prognoser, eftersom det då skulle innebära en minskning av den arbetsföra befolkningen med 11,7 miljoner.

117. Europaparlamentet påpekar emellertid att ungdomsarbetslösheten i november 2015 för alla medlemsstater uppgick till 20 procent.

118. Europaparlamentet konstaterar vidare att andelen personer i åldern 65 år eller äldre i förhållande till åldersgruppen 15–64 år enligt Eurostats senaste prognoser kommer att öka från 27,5 procent i början av 2013 till nästan 50 procent år 2050. Detta skulle innebära en ändring från det nuvarande förhållandet med fyra personer i arbetsför ålder för varje person som är 65 år eller äldre till endast två personer i arbetsför ålder för alla som är 65 år eller äldre.

Tisdagen den 12 april 2016

Om laglig arbetskraftsmigration

119. Europaparlamentet fastslår att den rättsliga grunden för hantering av den lagliga invandringen på unionsnivå anges i artikel 79 i EUF-fördraget.

120. Europaparlamentet konstaterar att det i artikel 79.5 uttryckligen slås fast att medlemsstaterna behåller rätten att bestämma hur många tredjelandsmedborgare som får beviljas inresa från ett tredjeland till deras territorium för att där söka sysselsättning.

121. Europaparlamentet påpekar att det i Europa 2020-strategin fastställdes ett behov av en övergripande politik för arbetskraftsmigration och bättre integration av migranter i syfte att uppnå unionens mål om smart och hållbar tillväxt för alla.

122. Europaparlamentet konstaterar att EU:s befintliga rättsliga ramar för tredjelandsmedborgares tillträde till arbetsmarknaden i unionen är ganska splittrade, eftersom de är inriktade på särskilda kategorier av arbetstagare i stället för migrerande arbetstagare i allmänhet.

123. Europaparlamentet anser att EU på längre sikt kommer att behöva fastställa mer allmänna regler för inresa och vistelse för de tredjelandsmedborgare som söker anställning i EU, i syfte att fylla de luckor som identifierats på unionens arbetsmarknad.

Om behovet av bättre data

124. Europaparlamentet efterlyser en övergripande syn på arbetsmarknaden i EU som en nödvändig förutsättning för utvecklingen av arbetsmarknadspolitiken. Parlamentet påpekar att det är nödvändigt att utarbeta verktyg för att kartlägga och förutse nuvarande och framtida arbetsmarknadsbehov i unionen på ett bättre sätt. Parlamentet föreslår i detta avseende att befintliga verktyg – såsom de som utarbetats av Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop) eller OECD – skulle kunna förbättras och rentav slås ihop med internationell statistik om den potentiella tillgången på arbetskraft från tredjeländer i syfte att ge en exaktare bild av situationen.

125. Europaparlamentet anser att bättre data och förbättrade verktyg för att analysera sådana data bara kan hjälpa beslutsfattare att bestämma den framtida politiken för arbetskraftsmigration och att EU och medlemsstaterna bör identifiera luckor på sina arbetsmarknader, vilket skulle hjälpa dem att tillsätta lediga tjänster som annars skulle förbli vakanta.

Om arbetskraftsexploatering

126. Europaparlamentet konstaterar att arbetskraftsexploatering kan ske till följd av människohandel och människosmuggling, eller också utan att något av detta förekommit, och resultera i straffrihet för dem som exploaterar irreguljära migranter i de medlemsstater där detta inte är straffbart i sig.

127. Europaparlamentet beklagar djupt att den låga risken att bli upptäckt och/eller åtalad som arbetsgivare som utnyttjar irreguljära migranter som arbetskraft har konstaterats vara en viktig faktor i arbetskraftsexploatering, särskilt i de sektorer som är mest utsatta (jordbruk, bygg och anläggning, hotell och restaurang, hushållsarbete och omsorg). Parlamentet rekommenderar att man för att ta itu med denna straffrihet för det första ser till att alla fall av grov exploatering av arbetskraft straffbeläggs och på lämpligt sätt bestraffas i enlighet med nationell rätt, och för det andra utökar yrkesinspektionerna i utsatta sektorer.

128. Europaparlamentet noterar att många medlemsstater i nuläget straffbelägger arbetskraftsexploatering endast om den sker som en form av människohandel, vilket skapar en stor lucka i samtliga fall där exploatörerna av arbetskraften inte varit inblandade i människohandeln eller deras inblandning inte kan styrkas.

Tisdagen den 12 april 2016

129. Europaparlamentet upprepar att de särskilda förfarandena för att säkerställa förenklade klagomålsförfaranden som föreskrivs i direktiv 2009/52/EG om minimistandarder för sanktioner och åtgärder mot arbetsgivare för tredjelandsmedborgare som vistas olagligt (direktivet om sanktioner mot arbetsgivare) bör genomföras till fullo och tillämpas korrekt i praktiken. Parlamentet anser att ett ökat skydd är nödvändigt för personer som fallit offer för människohandel och personer som smugglas in i EU och samarbetar och underlättar åtal av människohandlare och/eller människosmugglare. Dessutom föreslår parlamentet att stöd ges till inrättandet av en europeisk företagssammanslutning mot människohandel (som nämns i 2014 års strategi mot människohandel) med syftet att utveckla leveranskedjor som inte inbegriper människohandel.

130. Europaparlamentet anser att alla ansträngningar för att utrota arbetskraftsexploatering måste följa det dubbla tillvägagångssättet att effektivt åtala arbetsgivare som exploaterar sina anställda samtidigt som man skyddar offren för denna exploatering.

Om översyn av blåkortet

131. Europaparlamentet påminner om att kommissionen i migrationsagendan flaggade för sin avsikt att se över direktivet om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkvalificerad anställning (blåkortsdirektivet) och då särskilt titta på frågorna om tillämpningsområdet (som eventuellt skulle omfatta entreprenörer som är villiga att investera i Europa) och bättre regler för rörlighet inom EU.

132. Europaparlamentet upprepar att kommissionens genomföranderapport om det nuvarande blåkortsdirektivet understryker dess brister, bland annat den mycket begränsade harmoniseringen till följd av medlemsstaternas omfattande handlingsfrihet i genomförandet, särskilt deras rätt att behålla parallella nationella system.

133. Europaparlamentet anser vidare att det är uppenbart att direktivet bör fokusera inte bara på de högkvalificerade, utan också på specifika yrken som kräver höga kvalifikationer och där det finns en bevisad brist på arbetskraft. Parlamentet anser dessutom att översynen av blåkortet bör vara både ambitiös och målinriktad och syfta till att undanröja inkonsekvenser i det nuvarande direktivet, särskilt när det gäller parallella nationella system. Parlamentet rekommenderar att man överväger att se över tillämpningsområdet så att detta omfattar tredjelandsmedborgare som kan hjälpa till att fylla de identifierade luckorna på EU:s arbetsmarknader.

o

o o

134. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen, medlemsstaternas parlament och regeringar samt Easo, Frontex, Europol, Eurojust, Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, eu-LISA, Europarådet, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.